

VILÁG

1949 JAN - 9

Vasárnap

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

640.24

Hely

„Két Pisztoly”

Idő

1949

Személy

Helyszám

Világ

1949 jan 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfővárosi háziinyomda 1926 — 8891

Az ismeretlen város

Irja Kristóf Károly

A „KÉT PISZTOLY” VENDÉGE

A Kálvin-tér közlekedésének rendezésére még ebben az évben sor kerül — jelentette a polgármester. Mindig is forgalmas világ volt erre felé. Hajdanában Széna Piacznak nevezték. Az egykori Stáció, ma Baross-utca sarkán, kis földszintes épület állott, a »Két pisztoly« vendégfogadó. A régi, elsárgult folyóirat, 1853-ból ezt írta róla: »Alig van rondább utca Pest városában, mint a muzeum-utca. A Széna piarcz sarkán levő Két pisztoly tulajdonosa lebontatja az inkább pusztai csárdához, mint fogadóhoz hasonló ezen házat...«

Ezen házban lakott egy éjszakán át Hector Berlioz, francia zeneszerző, 1846 februárjában.

Kocsin jött Bécsből; a budai oldalra érkezett meg. Agyonázva, összerázva... Didergett amikor meglátta Pest városát. A postakocsi iszapba került, megrekedt. Nagy nehezen szereztek valami csónakfélét, azon jöttek át Pestre. Berlioz már alig várta, hogy megpihenjen. Bánta is ő, hogy hol száll meg. A mai Szabadság-híd táján kötöttek ki. Betért az első fogadóba, a Kecskeméti kapu vizes-árkainak közelében. Eppen a hírhedt »Két pisztoly« volt, amelynek kávéházában hamiskártyások fosztogatták a gyanutlan vidékieket. Ez a fogadó volt a Városliget

felé tartó omnibusz városi végállomása is. Az omnibuszokon ott függött a bádoggábla, keresztetett két pisztollyal.

Sokáig mesélték, hogy Berlioz a »Két pisztoly« ablakán át hallotta meg a Rákóczi indulót, amelyet a »Faust szimfóniában« feldolgozott. Kedves legenda, de nem igaz. »A Magyarországra való utazásomat megelőző éjszakán írtam«, — olvasható Berlioz önéletrajzában. Még Bécsben kapott egy kötet régi magyar melódiát s abból választotta ki a motívumot.

A Két pisztolyban fürdőt készített magának, felhörpintett két pohár tokajit és húsz óra hosszat aludt egyfolytában. Ennyi az igazság. Mikor felébredt, kipihenve, frissen: alaposan csodálkozott, hogy hová tévedt. Vette is a sok kottát és csomagját, fogatot hozott és ment Treichlinger hegedűművész úrhoz, a Hatvani utcába... A budapesti zeneegylet olyan szálást szerzett neki, milyent talán otthon, nagy Páris városában sem látott.

Nagy sikere volt a Rákóczi-indulónak a Nemzeti Színházban. A »Honderű« még hozzátette a bírálathoz: »Krajczárkiméletből faggyúgyertyákat égettek. Ez nemzeti intézetnél legalábbis nagyon hollózugias...«